

ŽENSKI UČENIČKI DOM

MARIJE KRUCIFIKSE KOZULIĆ

S PRAVOM JAVNOSTI

Godišnjak Doma 2021.

Impressum

Godišnjak Ženskog učeničkog doma Marije Krucifikse Kozulić, s pravom javnosti, 2021.

Uredništvo:

Nikolina Matić, prof. i Katarina Štambuk, prof.

Odgovorna urednica:

s. Martina Vlahović

Uredničko vijeće:

s. Martina Vlahović, Nikolina Matić, Katarina Štambuk i učenice autorice članaka

Vanjski suradnici ovog broja:

s. Dobroslava Mlakić i gospodin Marin Miletić

Nakladnik:

Ženski učenički dom Marije Krucifikse Kozulić, s pravom javnosti, Rijeka

Sunakladnik:

Družba sestara Presvetog Srca Isusova, Rijeka

Za nakladnika:

s. Martina Vlahović

Adresa uredništva:

Ženski učenički dom Marije Krucifikse Kozulić, s pravom javnosti

Pomerio 17, 51000 Rijeka

Tel.: (051) 325 920

z.u.d.m.krucifikse.kozulic@ri.t-com.hr

Lektura:

Katarina Štambuk, prof.

Fotografije:

Arhiv Doma, p. Ivan Dominik Iličić

Grafički dizajn i tisak:

Grafika Helvetica d.o.o., Rijeka

Naklada:

500 primjeraka

Kazalo:

Riječ ravnateljice	6
Riječ urednice	7
Kroz povijest Doma.	8
Majka Marija Krucifiksa Kozulić, odgajateljica	8
Iz života Doma.	10
Dobrodošlica učenicama nakon dugog toplog ljeta.	10
...Daj nam svima Duha svog, ne napuštaj nas nikada...	11
Krucifiksino	12
Uz Dan Doma – blagdan sv. Anđela Čuvara, 2. listopada – Domu za 15. rođendan	13
Zrno po zrno pogača, kamen po kamen palača...	14
Život i smrt	15
Kad kažem grad, mislim na Vukovar	16
Sv. Nikola razveselio i darivao učenice	17
Božićna čarolija je tiha. Ne čuješ ju, osjećaš ju. Znaš da postoji. Vjeruješ u nju	18
Spomendan Gospe Lurdske	19
Duhovni kutak našeg Doma.	20
Kino u Domu	21
Kviskoteka utorkom	22
Kako se nositi sa stresom	23
Proslava mature.	24
Maturantice.	26
Maturantice 2020./2021..	26
Intervju	32
Odgajajući druge, odgajamo sebe!	32

Pola ure sporta i kulture	36
Sport kojim se bavim	36
Poreč – grad bogate povijesti i kulture	37
Budimo kreativni	39
Recept - čarobni zalogaj	39
Pjesme i slike	40
Sloboda	43
Strip	44

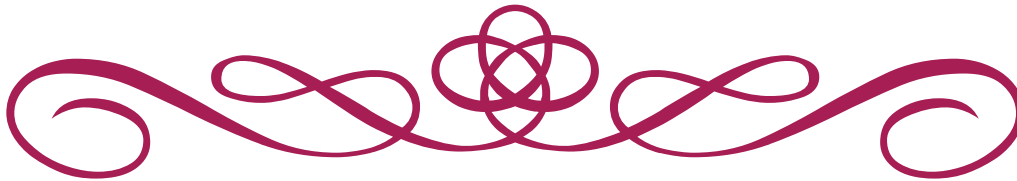
Riječ ravnateljice

Dragi čitatelji i oni koji će to postati!

Unatoč svim izazovima koje nam život današnjice nameće, s radošću predstavljamo novi broj našeg domskog Godišnjaka. Svjesni smo da je sadržaj ovog broja nešto siromašniji u rubrici *Iz života Doma*, ponajprije zbog epidemiološke situacije u našem Gradu i Domovini. No, pozvani smo biti svijetlo u ovom svijetu koji je često zamračen kojekakvim problemima, bolestima i nesrećama. I baš zato ovaj Godišnjak ima za cilj povezivati nas pozitivnim i lijepim pričama.

Na kraju još jedne školske godine zahvalimo Bogu za sve lijepe trenutke zajedništva, za nova poznanstva, za sve uspješno položene ispite. Svim djelatnicima hvala na trudu i strpljenju, a roditeljima na lijepoj suradnji. Posebno hvala i našim maturanticama koje su svojim prisustvom ovaj Dom učinile lijepim i ugodnim mjestom za život. Rado vas nosimo u srcu i želimo obilje Božjeg blagoslova u daljnjem školovanju i radu.

s. Martina Vlahović

Riječ uredništva

Poštovani i dragi čitatelji!

S ponosom i zadovoljstvom predstavljamo vam novi broj domskog Godišnjaka na kojemu smo marljivo radile tijekom cijele nastavne godine unatoč ometajućim faktorima uzrokovanih pandemijom COVID – 19. Ovime smo još jednom potvrdile da se kreativnim idejama i udruženim snagama može puno postići.

Pripremile smo zanimljive članke popraćene fotografijama, radove naših učenica, hobije kojima se učenice bave, a koje smo željele obznaniti i popularizirati.

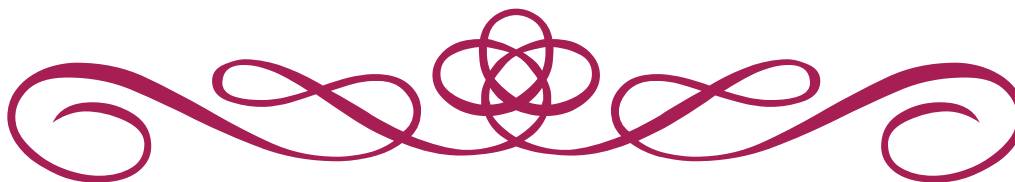
Zahvaljujemo se dr.med. Marini Protuđer, spec. psihijatrije kao vanjskoj suradnici koja je održala predavanja na temu *Stres u adolescentskoj dobi* koja su učenice sa zanimanjem pratile.

Vjerujemo da će čitateljima posebno zanimljiv biti i intervju s vjeroučiteljem gospodinom Marinom Miletićem, koji je vodila učenica Monika Cazin, a prema pitanjima koja je sastavila učenica Iva Mufić.

Putujemo i našom stalnom rubrikom *Kroz povijest Doma* u kojoj nam s. Dobroslava vjerno podastire povijesne činjenice nastanka ove ustanove te selimo iz unutrašnjosti prema moru, točnije Poreču kojeg predstavljamo sa svim njegovim znamenitostima u rubrici *Pola ure sporta i kulture*.

Svakome kome Godišnjak doprije u ruke želimo ugodno i zanimljivo čitanje!

Uredništvo

Majka Marija Krucifiksa Kozulić, odgajateljica

U prošlom broju Godišnjaka Ženskog učeničkog doma Marije Krucifikse Kozulić s pravom javnosti (2020.) bilo je riječi o Mariji Kozulić – Riječkoj Majci - kao odgajateljici koja je sav svoj život posvetila odgoju i obrazovanju djece od rane i predškolske dobi, s kojima je radila prema načelima pedagogije Fridricha Fröbela, pa sve do njihove zrelosti jer su djeca ostajala u Zavodu do 18-e i 21-e godine života. I na taj se način Riječka Majka se bavila institucionalnim odgojem djece i mladeži, koju je željela dovesti do potpune ljudske i kršćanske zrelosti.

U najavi otvorenja Zavoda Presvetog Srca Isusova 1895. na Pomeriju u Rijeci, u dnevnom tisku (La Bilancia, 24/9/1895), Marija Kozulić je napisala: „Potpisana se nada da će veliki broj obitelji htjeti povjeriti svoju djecu njezinoj brizi, a ona obećava da će pomagati svim svojim snagama religiozni, moralni i intelektualni odgoj njihove dječice i udahnjivati u njih ljubav prema svemu što je dobro, plemenito, korisno, koliko za čovjeka pojedinačno, toliko općenito za društvo!“

Marija Krucifiksa Kozulić bila je Majka i učiteljica djece i mladeži. Njezino je srce oblikovao Duh Božji tako da je bila sposobna posvema se darovati

djeci i mladeži. Obilovala je ljudskim i kršćanskim vrlinama i darovima Duha Svetoga. Iznad svega bila je velikodušna, neumorna, strpljiva i blaga u svom odgojnom radu te hrabra i odlučna žena koja je posjedovala iznimne organizacijske sposobnosti. Bila je sva prožeta mladenačkim entuzijazmom i poduzetnošću koji su bili toliko očiti u njezinu životu, ali i u životu njezinih nasljedovateljica sestara Presvetog Srca Isusova. Zapravo je Marija Kozulić obilovala pastoralnom djelotvornom i milosrdnom ljubavi koja se u Bibliji zove grčkim jezikom „agape“, a latinski dilectio ili caritas. Riječ caritas je ime za ljubav prema Bogu i prema bližnjemu. Caritas postaje naš način ljubavi kada istinski učimo od Boga kako ljubiti bližnjega. Nije to nagonska ljubav koja se lako pretvori u sebičnost ili sebično traženje samoga sebe ili koristoljublje. To je Ljubav kojom Bog definira sama sebe, ljubav kojom se istinski okrećemo prema potrebama drugih i kojom se aktivno i nesebično darivamo drugima. Ta ljubav se na izvanredan način očitovala u Kristu, koji reče: „Veće ljubavi nitko nema od ove: da tko život svoj položi za prijatelje. Vi ste prijatelji moji ako činite što Vam zapovijedam“ (Iv 15,13,14). Dakle, ljubav koju nam je dao Krist kao novu kršćansku zapovijed i koju Duh Sveti razlijeva

u srcima našim. Takav je put ljubavi odabrala Marija Kozulić - Riječka Majka - i sve što je ona radila, pokretala, gradila, pisala, putovala, bdjela i molila sve je to bilo za dobro i spas djece i mladeži. U svom apostolskom žaru pokrenula je dva godišnjaka svoga Zavoda, jedan se zvao Godišnjak za obitelji – koji je bio izravno namijenjen obiteljima, a drugi se zvao

Charitas, jer je tim naslovom željela označiti cilj i svrhu svoga Zavoda i svoje zajednice, koja živi i djeluje u duhu kršćanske ljubavi – caritasa, ali i jer su sav njezin život i sva njezina djela bila caritas – ljubav prema Bogu po služenju djeci i mladeži.

s. Dobroslava Mlakić

Dobrodošlica učenicama nakon dugog toplog ljeta

Dana 6. rujna nakon dugog razdoblja razdvojenosti, otvorili smo vrata našeg Doma radujući se ponovnom susretu s učenicama

...Daj nam svima Duha svog, ne napuštaj nas nikada...

U našem je Domu, 16. rujna s početkom u 20 sati, održana sv. misa sa zazivom Duhu Svetom. Predslavitelj je bio naš duhovnik, fr. Ivan Dominik Iličić, OP. Održao nam je poticajnu propovijed, naglasivši da, gdje god bile, svugdje moramo donositi Božju radost i svjedočiti njegovu Ljubav. Svečanom ozračju misnog slavlja pridonijele su svojim pjevanjem i naše glazbenice.

Koliko god svijet bio privlačan i zamamljiv, toliko možemo pred sobom imati primjere svetaca tinejdžera, koji su dali sve za Krista, jer je i On za

nas dao sve. Spomenut ću samo neka imena: Carlo Acutis, Chiara Badano, Antonija Mesina...

Mi mladi moramo hrabro ići ususret ovom svijetu u koji nas je Gospodin stavio, ne da bježimo od njega, već da budemo Njegove *svjetiljke*, pa da možemo, zajedno sa slugom Božjim Carlom Acutisom uskliknuti: *Da uvijek budem blizu Isusa, to je moj životni plan.*

*Samanta Cazin,
4. r. Prve riječke hrvatske gimnazije*

Krucifiksino

Trećeg dana trodnevnice uoči spomendana blaženog preminuća službenice Božje Marije Krucifikse Kozulić, 28. rujna 2020., učenice našeg Doma, u pratnji odgojiteljice Katarine i ravnateljice s. Martine, sudjelovale su na misnom slavlju u crkvi sv. Jeronima. Predslavitelj je bio fra Mijo Šarčević, OFM Cap. u koncelebraciji s fr. Nikolom Leopoldom Nosom i fr. Ivanom Dominikom Iličićem, starješinom samostana.

Naše glazbenice i članice dramske skupine svojim su pjevanjem i čitanjem Božje riječi dodatno uveličale sv. misu. Nakon liturgijskog slavlja, uslijedio je prigodni program tijekom kojeg se nazočnima obratila s. Dobroslava Mlakić, održavši kratko predavanje o katehetskom radu Riječke Majke s mladima.

Nakon predavanja, u kapeli Bezgrješnog začeca Blažene Djevice Marije održan je svečani čin otkrivanja spomen-ploče o njezinu pastoralnom djelovanju u tome prostoru. Na kraju večeri nastavili smo se družiti u zajedničkoj ljubavi uz poslastice naših domskih kuharica.

Završile bismo mišlju Riječke Majke: *O ljubavi, istinita školo, uzmi moje, a daj mi svoje Srce!*

*Nickoll Vukelić i Melani Magdić,
2. r. Građevinske tehničke škole Rijeka*

Uz Dan Doma – blagdan sv. Anđela Čuvara, 2. listopada – Domu za 15. rođendan

Četiri godine na jednom papiru

Dom je dom, ali u njemu
nije sve po tvom.
U Domu se uči, ali se
ne smije tući.
Ružnim riječima vrata su zatvorena,
a lijepima širom otvorena.
U Domu nas čekaju
odge i časna,
puni radosti i sreće i
čekaju da steknemo znanje sve veće.

Neprestano jure generacije nove,
a svaka od njih ima drugačije snove.

Moji domski prijatelji, radost i ljubav
u srcima našim ostat će!
Posadit ću dvije ruže,
neka rastu, nek se druže.
U znak prijateljstva među nama
Neka cvjetaju godinama!

I sad je kasno,
ovo su zadnje vijesti,
više se nećemo sresti...

Podižem svoj glas, pjevajući za sve nas,
i u porazima i u pobjedama,
i u dobru i u zlu
uvijek tu!

*Samanta Cazin, 4. r. Prve riječke hrvatske gimnazije i
Petra Magdić, 4. r. Medicinske škole Rijeka*

Zrno po zrno pogača, kamen po kamen palača...

Radionice iz domačinstva...

...od toplih i finih keksića napravljenih našim rukama...

... do spremanja zimnice.

Život i smrt

Život i smrt postale su dvije teme koje nas zaokupljaju na poseban način. Smrt je ta koja izaziva veću odbojnost i strah jer se tiče nama nepoznatih razina. Smrt je zapravo samo nastavak života jer naša duša prelazi iz životnog puta u putove vječnosti. Vječni život uživaju oni koji su nakon smrti zauvijek s Bogom.

Moja obitelj i ja vjerujemo u život nakon smrti. Naša vjera nas je od malih nogu naučila da nakon smrti nastupa život s Bogom. Iako Boga ne vidimo, osjećamo njegovu prisutnost što nam daje sigurnost u životu. Ne možemo s uvjerenjem znati je li život nakon smrti stvaran jer nam se osobno iz smrti

nikada nisu vratili dragi ljudi. No lijepo je vjerovati da će se život mojih voljenih i mene same nastaviti u nekom drugom svijetu. Vjera da postoji život nakon smrti daje ti snagu da u ovom životu daješ sve od sebe i da se prepustiš Božjoj milosti i spasenju koje ti Bog nudi.

Istina i stvarnost vječnog života osvjetljuje nam misterij smrti. Svakome je čovjeku umrijeti. Mi kršćani znamo da smrt nije provalija nego most. Stoga, za nas kršćane smrt je prijelaz iz smrtnosti u vječnost.

Samanta Cazin i Petra Magdić, maturantice

Učenice s odgajateljicom Katarinom na grobu sl. Božje Marije Krucifikse Kozulić povodom svetkovine Svih svetih

Kad kažem grad, mislim na Vukovar

Prigodom Dana sjećanja na žrtvu Vukovara 18. studenog 2020. godine u našem domu su se održale razne radionice. Podijelile smo se u nekoliko skupina, jedna skupina je izrađivala mozaik sa motivom vodotornja, drugi su prošetali do Mosta hrvatskih branitelja gdje su zapalili svijeće za sve poginule, nestale i stradale u Domovinskom ratu, a sve ostale učenice su pripremale adventske ukrase. Sve u svemu, učenice vole radionice budući da nas one međusobno zbližavaju.

Također, dramska skupina pripremila je prigodnu predstavu, odnosno, kako one obično nazivaju svoja djela – skeč. Radnja predstave smještena je u *stoljeće sedmo*, tj. prikazuje dolazak Hrvata na ove prostore. Likovi tri kralja, Tomo, Krešo i Zvone simboliziraju poznate hrvatske kraljeve Tomislava, Petra Krešimira i Zvonimira. Iz dalekih Karpata došli su u Hrvatsku. Radnja prati njihov put kroz sve krajeve Lijepe naše prikazujući pritom njihove ljepote i običaje na šaljiv način. Prolazeći Vukovarom, Slavonijom, Zagrebom, Rijekom, Istrom, Gorskim kotarom, Likom, Splitom i Dubrovnikom odlučuju ostati u ovoj predivnoj zemlji. Prozvali su je Hrvatskom, a skeč završava slavljem zbog novonastale države. Cilj predstave bio je podići svijest o ljepoti naše domovine uz poruku da ostanemo u njoj boreći se za njen boljitak. Nakon predstave slijedilo je neizostavno druženje.

Iva Mufić, 4. r. Salezijanske klasične gimnazije

Sv. Nikola razveselio i darivao učenice

Svako dijete zna da je mjesec prosinac rezerviran za darivanje. To je vrijeme kada svi ljudi pozele biti djeca. U tom, adventskom raspoloženju svaki osmijeh i svaki znak pažnje priprema nas za dolazak Božića. Tako je bilo i u Domu. Učenica Nickoll

Vukelić obukla se u sv. Nikolu i rano ujutro, 6. prosinca budila ostale djevojke darivajući ih malim poklonima i velikom radošću. Hvala ti dragi sv. Nikola!!!

radost

darivanje

mir

ljubav

prijateljstvo

Božićna čarolija je tiha. Ne čuješ ju, osjećaš ju. Znaš da postoji. Vjeruješ u nju

*Kićenje bora u
blagovaonici Doma*

Izrada ukrasa za Božić (božićne radionice)

Kroz vrijeme došašća pripremale smo se duhovno, ali i materijalno za proslavu najradosnijeg blagdana – Božića. Činile smo to pjevanjem božićnih

pjesama, ukrašavanjem Doma i sudjelovanjem na radionicama izrade božićnih ukrasa.

Spomendan Gospe Lurdske

Lucija, Barbara i Ana – priprema fritula za Svjetski dan bolesnika koji se obilježava na spomendan Gospe Lurdske

Dana 11. veljače 2021. slavila se svetkovina Gospe Lurdske i Svjetski dan bolesnika, a naša braća kapucini u Rijeci taj dan posebno obilježavaju jer je njihova crkva posvećena upravo Gospi Lurdskoj. Pošto se naš Dom nalazi na području župe Gospe Lurdske, nekoliko učenica u pratnji obiju odgajateljica i s. Ravnateljice uputilo se na svečano misno slavlje na kojem smo svi imali priliku i primiti sakrament bolesničkog pomazanja. Nakon liturgijskog slavlja bili smo pozvani na kratki, ali slatki domjenak kod

braće kapucina. Za tu prigodu su i naše učenice, Barbara, Lucija i Ana pripremile slatke fritule.

Kao što među svim blaženicama ne postoji nitko tko je volio Boga više od Marije, tako ne postoji nitko, osim Boga, tko nas voli više od Njegove najvoljenije majke.

sv. Alfons Liguori

Zvijezdo mora i Pomoćnice kršćana, moli za nas!

Terezija Dujmović, 4.r. Medicinske škole Rijeka

Duhovni kutak našeg Doma

Vrijeme koje provedete s Isusom u Presvetom Sakramentu najbolje je utrošeno vrijeme na Zemlji. Svaki trenutak koji provedete s njime produbit će vaše zajedništvo s njime i učiniti vašu dušu još slavnijom i ljepšom u vječnosti, a donijet će i trajan mir na zemlji.

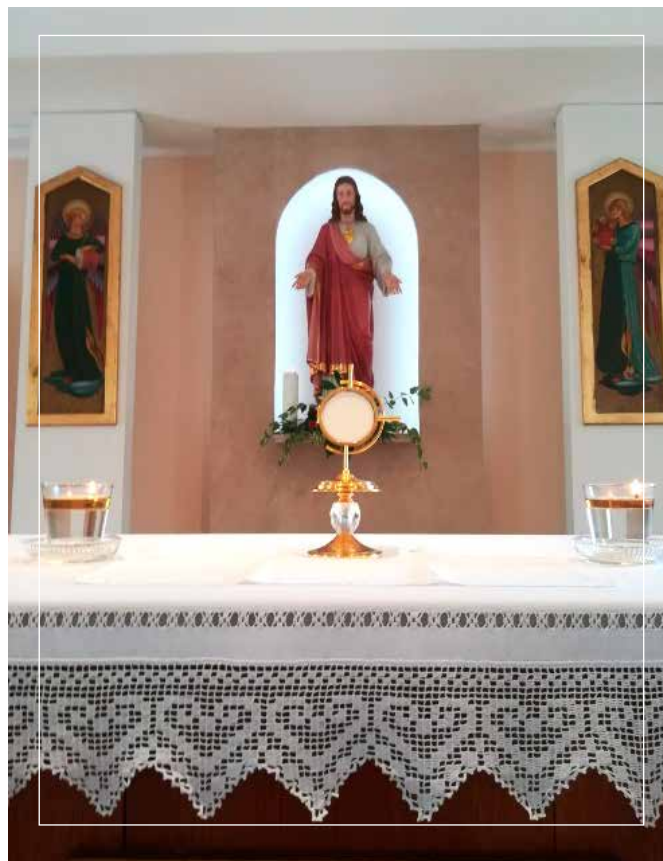
sv. Majka Terezija

Svake srijede u večernjim satima, u našoj se domskoj kapeli održavalo klanjanje predvođeno duhovnikom, paterom Ivanom Dominikom Iličićem. Za vrijeme klanjanja bilo je moguće pristupiti i sakramentu ispovijedi. Puno nam je značila i pojedinačna svećenikova molitva nad svakom od nas i naše osobne nakane, uz polaganje ruku. Posebnom ugođaju pridonijela je naša glazbena skupina kao i Ivan Grec na gitari, oplemenivši na taj način slavljeničko ozračje. Nakon klanjanja obično bi uslijedilo neizostavno druženje.

S radošću smo iščekivale trenutak kada ćemo moći predati Isusu svoje molitve, brige, probleme, ali i one lijepe, radosne misli. Rado smo se odazivale i dolazile (jer, za Isusa uvijek mora biti vremena!), povežavši se i duhovno i prijateljski.

*Karin Juričić, 2. r. Ekonomske škole Mije Mirkovića
i 1. r. Srednje glazbene škole Ivana M. Ronjgova i
Antonela Fakin, 2. r. Srednje glazbene škole Ivana M.
Ronjgova*

Kino u Domu

Budući da je tekuća kalendarska i školska godina obilježena pandemijom korone, na našu veliku žalost, često su bili zatvarani kafići, trgovački centri i kina.. No, s druge strane, naša ravnateljica i odgajateljice uspjele su, barem nakratko, osvijetliti cijelu situaciju. U našem domu počele su se organizirati zabavne večeri. Igrali smo kvizove i imali različite radionice pa je tako i dana 18. veljače 2021. bila organizirana i večer projekcije filmskog ostvarenja pod nazivom Bog nije mrtav. Na početku filma, ravnateljica nam je postavila jedno kratko pitanje: Mislite li da je Bog mrtav? Svi smo odgovorili: Ne, no nažalost, nismo uspjeli valjanim argumentima potkrijepiti svoj odgovor. Do kraja filma naša su

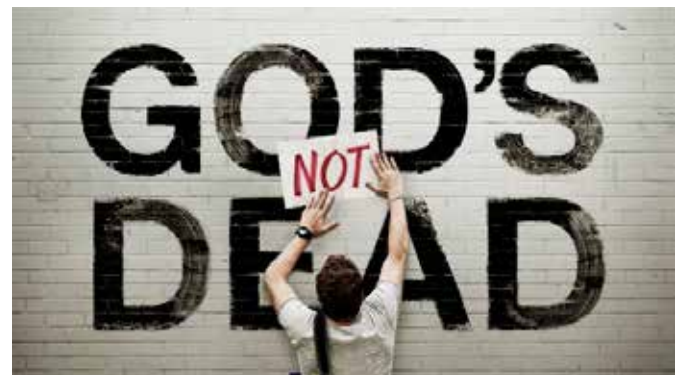
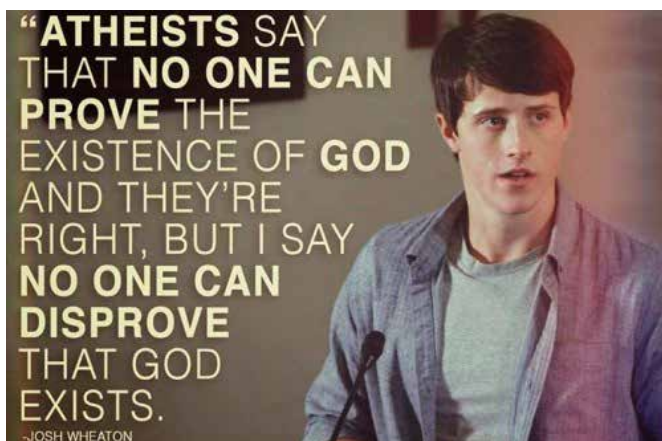
se mišljenja produbila te je sada svaka učenica za sebe mogla odgovoriti na pitanje zašto za nju Bog nije mrtav. Film nam se svidio, potaknuvši nas na razmišljanje i raspravu o životu kao i na dublje promišljanje o vlastitoj vjeri. Svrha filma bila je dati nam nadu u ovoj kriznoj situaciji i mislimo da je u tome uspio. Vjerujemo da je te večeri svaka od nas išla radosnijeg srca spavati. Veselimo se novim filmskim naslovima kao i drugim zabavno-poučnim druženjima u našem malom domu.

Leona Godinić,

3. r. Građevinske i tehničke škole Rijeka i

Nicol Sinožić,

3.r. Glazbene škole I.M. Ronjgova Rijeka

Kviskoteka utorkom

U ovim Covid uvjetima sve više osjećamo težinu odvajanja, izolacije... Mi smo unatoč svemu odlučili provesti nekoliko trenutaka zajedno igrajući kvizove i ostale igre koje je domislila naša mašta. Naravno, poštivali smo i preporučene mjere naših epidemiologa, ali to nas nije spriječilo da se družimo

i budemo mladi, veseli i zaigrani. Utorkom smo se sastajali u velikoj dvorani i jačali naše prijateljstvo u natjecateljskom duhu. Ovdje donosimo nekoliko izabраниh pitanja da se i ti, čitatelju, okušaš u testiranju općeg znanja. Sretno!

1. Čega se boji onaj koji pati od agorafobije?

- a) Ljudi
- b) Štakora
- c) Otvorenog prostora
- d) Asimetričnih stvari

2. Kojim je simbolom u PSE označeno olovo?

- a) Pb
- b) Al
- c) Fe
- d) Ad

3. Tko je osnovao Instagram?

- a) Jack Dorsey
- b) Kevin Systrom
- c) Jan Koum
- d) Sergey Brin

5. Koja je od navedenih riječi pravopisno točna?

- a) Čovijek
- b) Stanbeni
- c) Kordnator
- d) Požežanin

4. Godine 1097. u bitki na planini Gvozd poginuo posljednji hrvatski kralj...

- a) Petar Svačić
- b) Tomislav
- c) Petar Krešimir
- d) Stjepan Držislav

7. Labuđe jezero P. I. Čajkovskog je što?

- a) Simfonija
- b) Mjuzikl
- c) Opereta
- d) Balet

6. Koji od navedenih plesova ne potječe s Kube?

- a) Mambo
- b) Rumba
- c) Samba
- d) Salsa

8. Genova je najveća talijanska luka s izlazom na...

- a) Jonsko more
- b) Egejsko more
- c) Ligursko more
- d) Tirensko more

Kako se nositi sa stresom

Život današnjice nosi sa sobom velike izazove. Sve se više mladih ljudi teško nosi s užurbanim tempom života, s prevelikim očekivanjima društva prema njima i standardima ljepote koje im nameću mediji. Sve navedeno uzrokuje veliku količinu stresa s kojim se teško nositi. Pandemija Covid - 19 također stvara stresnu situaciju među mlađom populacijom.

Sukladno tome u našem Domu održane su radionice na temu **Stres u adolescentskoj dobi** koje je vodila dr.med. Marina Protuđer, spec. psihijatrije. Učenice su rado i aktivno sudjelovale pa smo odlučili s ovakvim tipom radionica nastaviti i iduće školske godine.

- Tjelesne manifestacije na stres:

1. pojačana mišićna napetost
2. pojačano znojenje
3. glavobolja
4. bol u trbuhu
5. pojačani umor
6. problemi s disanjem i sl.

- Psihološke reakcije na stres :

1. promjene u ponašanju
2. promjene u emocionalnom i kognitivnom funkcioniranju

- Kao stresore adolescenti najčešće navode :

1. pritisak zbog školskih obveza
2. strah od neuspjeha i ocjenjivanja
3. konflikte s prijateljima i vršnjacima
4. konflikte s nastavnicima
5. konflikte adolescenata s roditeljima koji se javljaju u vezi školskog uspjeha i njihovog ulaganja napora u učenje.

Proslava mature

Matura je svakako jedan od najvažnijih događaja u životu čovjeka. Ona simbolizira (ili bi barem trebala!) početak zrelosti i mudrosti, odnosno svojevrsni

ulazak u svijet odraslih. Reče jednom mudrac: **Želiš li mudrost, vrši zapovijedi, /i Gospod će ti je dati. (Sir 1, 26).**

Mi smo, kako i dolikuje svečanom karakteru ovog događaja, a sukladno domskoj tradiciji, dana 20. lipnja 2021. dostojanstveno proslavili ovaj važan dan u životu naših maturantica. Budući da zbog važećih epidemioloških mjera nismo bili u mogućnosti pozvati uzvanike, slavlje je proteklo u intimnom ozračju učenica, djelatnika Doma kao i samostanskih sestara. Sve je započelo misnim slavljem koje je, uz aktivno sudjelovanje maturantica i drugih učenica, s početkom u 18 sati, u kapeli Presvetog Srca Isusova predvodio duhovnik naših učenica, fr Ivan Dominik Iličić, OP. Nakon duhovne okrepe uslijedio je prigodni domjenak tijekom kojeg su se izmjenjivali glazbeni nastupi učenica

Marie Tuhtan i Veronike Pervan, dramski igrokaz u izvedbi Katarine Bogdanić, Ive Mufić i Terezije Dujmović te oproštajni govori Ive Mufić (u ime maturantica) kao i Nicol Sinožić i Marije Blašković (u ime ostalih učenica Doma). Program su vodile učenice Samanta Cazin i Petra Magdić. Na samom kraju večeri ravnateljica s. Martina Vlahović kao i obje odgajateljice su, u znak sjećanja na vrijeme provedeno u ovom Domu, maturanticama uručile prigodne poklone u vidu Riječi Božje - Biblije, ruža te sitnica za osobnu higijenu.

Drage maturantice, **neka svijetli vaša svjetlost pred ljudima da vide vaša dobra djela i slave Oca vašega koji je na nebesima. (Mt 5, 13-16)**

Maturantice 2020./2021.

Ovo je prikaz jedne vrlo zanimljive i nezaboravne generacije ovog Doma. Slijedi nekoliko riječi o svakoj od njih!

LUCIJA GOJAK

Volimo vedre i luckaste osobe poput naše Luce, uvijek spremne objasniti lekcije iz prve pomoći za vozački ispit ili latinske nazive za mišiće iz anatomije te izvaditi trn iz prsta kad je hitno. Riječ je o jednoj od naših dragih medicinskih sestrica, koja voli šetnje Terminalom sa svojim dragim prijateljicama iz Doma.

BARBARA MEDICA

U njenoj nazočnosti svi se uvijek osjećaju sigurno i mirno; staložena je, ali u duši zaigrana i vesela! Spremna je pomoći i svima objasniti sve vezano uz njezinu struku, a riječ je o pomaganju ljudima. Jedna od naših dragih medicinskih sestrica, voli šetnje Terminalom sa svojim dragim prijateljicama iz doma.

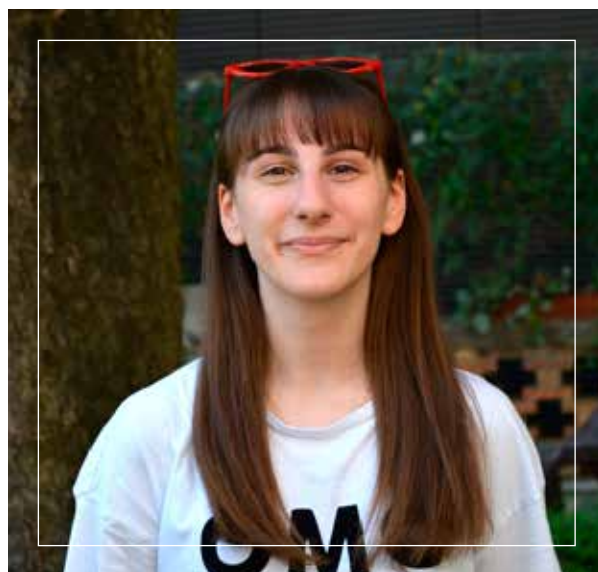
IVA MUFIĆ

Vrckava, zaigrana, radosna, vesela, vedra, luckasta, nasmijana... već je jasno na koga mislimo, ona je dobri duh našega Doma, uvijek tu kada netko treba njezinu pomoć, zaigrana je i marljiva, voli provoditi svoje slobodno vrijeme u Oratoriju gdje se duhovno i društveno uzdiže; jako je slatka i uvijek optimistična!

TEREZIJA DUJMOVIĆ

Najmanji i najslađi član naše male domske obitelji je definitivno (sada već velika) maturantica Tere! Najbolje je odjevena od svih u svakoj prilici, a ima i slatke šiške! Uvijek je spremna poslušati prijatelje ako ih nešto muči. Cijeni umjetnost i voli Timothea Chalameta i Harryja Stylesa.

KATARINA BOGDANIĆ

Državna prvakinja u šahu, matematičarka, vjerna pratiteljica serije *Inspektor Rex*, jedna i jedina Katarina Bogdanić! Kovrčava crna kosa i japanke njezin su zaštitni znak. Uvijek spremna dati lekcije iz matematike, koje su, valjda, svima nama potrebne.

SAMANTA CAZIN

Najbolji parfemi u Domu! Rastura francuski, španjolski, engleski... Uvijek lijepi i sređeni nokti, naša prava mala dama. Vjerni gost u vlaku, voli gledati SF filmove i hraniti se zdravo, jesti piletinu, voće, povrće...

MARIE TUHTAN

Vrhunska pijanistica i majstorica u čitanju raznovrsnih knjiga! Bez problema cijeli dan provede u svojoj omiljenoj aktivnosti, a to je sviranje klavira. Osvojila brojne nagrade. Uz glazbenu, ona voli i likovnu umjetnost, naročito crtanje. Zanimljiva osoba, s kojom vam nikada neće ponestati tema za razgovor.

VANESA BRAJUHA

Djevojka čvrstog karaktera i ruku koje su spremne držati harmoniku i cijeli dan ako treba. Dobitnica mnogih nagrada i vlasnica mnogih majica s motivima poznatih glazbenih bendova. Ona je jasna i odlučna, humoristična i zabavna.

JOSIPA DUBRAVICA

Pametna i dobroćudna naša otočanka, njezin zaštitni znak je kričavo ružičasti šlafrok koji je, moram priznati, isto tako najljepši šlafrok u Domu; uvijek s glavom u knjizi, marljivo uči, ali je isto tako uvijek spremna izdvojiti dragocjeno vrijeme za razgovor. Ima lijepu smeđu kosu koja se savršeno slaže s bojom njezinih smeđih očiju.

PETRA MAGDIĆ

Voli se šaliti i smijati. Puno uči i brine za školu, ali uvijek spremna za zabavu! Nasmijana, draga i uvijek dobrog raspoloženja te spremna pomoći. Lijepa plava kosa.

Drage naše maturantice,

Teško nam je oprostiti se i pustiti vas u svijet odraslih. Nakon svog ovog vremena provedenog zajedno, zabava, pričanja i remećenja noćnog mira samo zato jer smo se slučajno našle kod nekoga u sobi, zezanja, gledanja filmova (i policajaca) te dovikivanja kroz prozor, ne možemo reći da nam nećete nedostajati... Iduće će godine Dom biti i doslovno i metaforički prazniji... Nadam se da

odlazite s lijepim uspomnama po kojima ćemo vas pamtit. Hvala vam za svu podršku, pomoć, strpljenje i zabavu. Stoga, dođite nas opet pozdraviti tako da se svi zajedno prisjetimo dobrih starih dana.

Marija Blašković,

3. r. Škole za primijenjenu umjetnost u Rijeci

Nicol Sinožić,

3. r. Glazbene škole I.M. Ronjgova u Rijeci

Odgajajući druge, odgajamo sebe!

Razgovor s autentičnim i osebnim Riječaninom, Marinom Miletićem.

Predstavljamo Vam jednog od najpoznatijih Riječana na društvenim, političkim i mnogim drugim životnim *mrežama*, Marina Miletića. Rođen je 18. rujna 1979. god. u Rijeci. Diplomirani je teolog. Oženjen je i otac dviju kćeri. Deset godina radio je kao novinar i šesnaest godina kao vjeroučitelj. Pokrenuo je katoličke skaute i organizirao mnoge humanitarne akcije. Ljubitelj je košarke i ponosni član Armade. Čovjek vjeran Bogu, obitelji i Domovini.

1. Rođeni ste Riječanin, kakva je bila Rijeka Vaše mladosti?

Ja sam dijete Domovinskog rata i tada je doista bilo sve drugačije. Rijeka moje mladosti je bila jako živa, užurbana i dinamična. Bilo je tu, mogao bih reći, puno više emocija, više druženja, puno više vremena provodilo se na ulici. Igrališta su bila puna. Igram košarku cijeli život, još uvijek i profesionalno, a tada kao klinci znali smo čekati i po nekoliko sati da bismo došli na red i odigrali „haklu“. To i takvo vrijeme

učinilo nas je čvršćima od, primjerice, današnje mladeži. Dakle, u težim životnim situacijama u kojima se netko od pripadnika moje generacije može naći danas, nema panike, jednostavno, mogu reći da smo čvršći.

2. Išli ste u Salezijansku gimnaziju. Kakva su Vaša iskustva u toj gimnaziji i kasnije na KBF-u?

Želio bih reći da nisam bio kriminalac ili tako nešto, ali da nisam išao u Salezijansku gimnaziju, vjerojatno ne bih završio srednju školu. Odnosno, da nije bilo mog tadašnjeg razrednika i ravnatelja ne bih uspio jer sam bio izrazito nemirne prirode. U 2. razredu gimnazije moj plan je bio da me izbace iz škole i sve sam radio da mi to i uspije. Učinio mi se nevjerojatnim trenutak kada mi je ravnatelj rekao: „Nećeš ti, mali, iz ove gimnazije nikud dok je ne završiš“. Tada to nisam razumio, ali danas, kada pogledam unatrag, salezijanci su imali krucijalni utjecaj na tvoj moga života.

3. Trenutak vašeg obraćenja?

Nisam imao neko metafizičko iskustvo obraćenja. Moja majka je vjernica i mi smo oduvijek išli u crkvu i na vjeronauk. U Jugoslaviji smo išli na vjeronauk u župu jer ga u školi, naravno, tada nije bilo. No, u vrijeme adolescencije sam malo skrenuo s puta, odnosno sjedio sam na dvije stolice – išao na vjeronauk i u crkvu, ali i upadao u probleme. Kada mi je bilo otprilike 18 godina, sukobio sam se s jednim dečkom. Potukli smo se, a on je prošao gore od mene. I tako, prošlo je otprilike godinu dana od toga događaja, ministriram ja u župi i pod misom

čujem glas koji viče: „Makni se s oltara!“. Pogledao sam po crkvi i vidio da je to mama dečka s kojim sam se bio potukao. Okrenuo sam se i otišao u sakristiju. Toliko sam se sramio da sam htio da se zemlja otvori i proguta me, katastrofa. Nisam plačljivi tip, ali u tom trenutku sam zaplakao. A nakon mise, župnik mi je rekao da je to dobro jer od sada počinje *sve novo*. I stvarno je tako bilo! Dakle, ja sam tada odlučio maknuti se od ulice. Vrlo rano sam počeo ulaziti u razne situacije, vrlo rano sam i izašao iz njih. A što se tiče obraćenja, mislim da ono nikada ne prestaje. Marin danas i Marin prije godinu dana – to su dva različita Marina. Proces obraćenja traje cijelo vrijeme dok smo tu na ovoj prolaznoj zemlji.

4. Kako ste odlučili postati vjeroučitelj?

Razmišljao sam dosta intenzivno tijekom 4. razreda srednje škole o odlasku u Zagreb i upisivanju Policijske akademije, naime, htio sam postati policijski inspektor. Znao sam sve „fore“ s ulice, misleći da je to odlično zanimanje za mene. Tjeranje pravde, odnosno, osjećaj za pravdu uvijek je bio snažno prisutan kod mene. No, osjećao sam istovremeno „dug“ prema salezijancima, prema Crkvi. I tako sam, nakon unutarnje borbe, odlučio upisati teologiju, a kad sam je upisao, znao sam u srcu da ću biti vjeroučitelj.

5. Kako ste došli na ideju osnivanja skauta?

U životu ne postoje slučajnosti. Kao student teologije bio sam dobar s tadašnjim Predstojnikom koji mi je jednom prilikom rekao da sam rođen za skauta. I da stvar bude bolja, meni kao mladiću koji je došao

sa ulice nije tada odgovarala duhovnost FRAME ili Salezijanskog oratorija, u kojima sam pokušavao naći svoje mjesto. Tražio sam čvrstinu i izazov. Tako sam otišao vidjeti kamp skauta u Italiju i oduševio se drugačijim, vojničkim ustrojem: ranim ustajanjem i podizanjem barjaka, planinarenjem, hodanjem, snalaženjem u prirodi, preživljavanjem, učenjem o ljekovitom bilju te pomaganjem potrebitima putem svojevrsnog hijerarhijskog ustroja. Bio sam zaista oduševljen skautima. Nakon povratka, preuzeo sam ideju, produbivši je pritom, od tadašnjeg župnika u Voloskom koji ih je prvi pokrenuo. I evo nas danas, rasprostranjeni u više hrvatskih biskupija, s otprilike oko 1400 članova. Hvala dragom Bogu na tome!

6. Već dugo radite s mladima, što ste naučili od njih?

Mladi ljudi, uglavnom, nisu prijetvorni, točno kažu što misle. Oni su otvoreni i vrlo jasno daju do znanja što žele. Mladi su me naučili da je život radost i najveći Božji dar, dar koji trebamo voljeti i čuvati.

7. Kakav, prema Vašem mišljenju, treba biti odgojitelj i tko vam je uzor u tome?

Uzor mi je don Bosco, veliki svetac katoličke Crkve i izuzetan odgojitelj mladih. Oduševio me njegov preventivni odgoj i blagi pristup. Radio sam u školi 16 godina i u početku sam dosta griješio jer sam bio tvrdoglav, ali sam vrlo brzo naučio da je najveći autoritet onaj iz ljubavi. Ne mislim da sam primjer savršenog vjeroučitelja, ali znam da je važno *biti s* učenicima i *biti za* učenike, trudeći se i ponašati tako pa vjerujem da je sigurno neki broj mojih učenika to osjetio i znao.

8. Kako raditi s problematičnim mladima, onima kojima je sve dosadno i koji nemaju cilja u životu, snalazeći se kako znaju?

Mislim da ne postoji recept. Odgoj nije kao matematika, to je kompleksna priča za koju je potrebno vrijeme. Ili, kako piše u jednom ulomku iz „Malog princa“, u kojem glavni lik razgovarajući s lisicom kaže da je važno vrijeme koje ulažeš u „svoju ružu“ i to ju čini vrijednom. Vrijeme je ključ, a ljubav je način na koji treba raditi. Uvjeren sam, prema vlastitom iskustvu, da mač nikoga promijenio nije. Ljubav mijenja! I moramo biti svjesni da odgajajući druge, odgajamo sebe.

9. Naša Majka Marija Krucifiksa Kozulić također se bavila odgojem mladeži. Što Vam ona, naša Riječka Majka, znači u životu?

Puno sam puta govorio sestrama da treba što više govoriti o njoj jer ljude uvijek više oduševi primjeri nego li nekakve teorije ili knjige. Kada znaš da je u tvom gradu živio netko tko je već u mladosti imao srce za riječku sirotinju, može biti ponosan. Krucifiksa je svoje vrijeme trošila na način da je sebe davala potrebitima. Bila je sjajna i mislim da nije slučajno živjela i djelovala u Rijeci, gdje je i osnovala autohtonu žensku redovničku zajednicu.

10. A sada ćemo malo o sportu jer znamo da se aktivno bavite njime. Koliko se jedan katolik zapravo treba brinuti o svome tijelu?

Baš sam nedavno rekao kako mislim da je naše tijelo *prvi bedem obrane besmrtne duše*. Tijekom povijesti se u katoličanstvu dosta mijenjao odnos prema

tijelu, ali imamo Bibliju gdje sv. Pavao jasno piše da je *tijelo hram Duha Svetoga*. A prema hramu Duha Svetoga trebali bismo se odnositi s poštovanjem, a ne kao prema „kanti za smeće“. S druge strane, kada se tijelu nanosi bol u pogledu grijeha, sve se to prenosi i na besmrtnu dušu. Naša duša je u svakoj pori našeg tijela i zato će tijelo biti proslavljeno u *onaj dan*. No, kao i u svemu, važna je mjera, jer ako čovjek pretjera, izgubi usmjerenost na ono što je bitno. Mnoge biskupije u Hrvatskoj imaju pastoral sporta i to je jako dobro. Recimo i to da je sport važan i na društvenoj razini, budući da istraživanja pokazuju da jedna kuna uložena u sport vraća gotovo 4 kune prevencije zdravlja i zato ljude treba što više poticati na bavljenje sportom, posebno djecu i mlade.

11. Ponosni ste član Armade. Što ste naučili od navijača?

U mnogo dimenzija oni su primjer odanosti, ljubavi, požrtvovnosti, muškosti i viteštva. To su dečki koji prate svoj klub, bez obzira na uvjete i izazove. Ali ponekad se u društvu stvara kriva slika o njima. Protiv sam bilo kakve mržnje, ali bih želio reći da navijač, kada dođe na utakmicu, ima pravo na iskazivanje svojih osjećaja.

12. A sada slijedi niz brzih pitalica: Najdraži film?

Imam ih dosta, ali ovako: „Gospodar prstenova“.

13. Najdraža knjiga?

Bez puno pretjerivanja, ali Biblija je broj jedan, to je Knjiga nad knjigama i svaki je dan čitam, ako se uopće može reći *čitam*, budući da ju molim. Drugo,

volim sva djela Michaela O’Briena. Dakle, *Biblija* kao i *Posljednja vremena* M. O’Briena.

14. Najdraža pjesma?

Ima ih puno, ali ako baš moram birati – *Način života*.

15. Tri vrline koje najviše cijenite?

Odanost, poštenje i spremnost na žrtvu.

16. Tri mane koje prezirete?

Laž, neiskrenost i neautentičnost.

17. Najdraži svetac ili svetica?

Najdraži svetac mi je Padre Pio, a najdraža svetica Edith Stein.

18. Najdraža pobožnost?

Da ste me ovo pitali prije godinu dana, moj bi odgovor bio posve drugačiji, ali sada mogu reći: krunica. Molim je redovito svaki dan.

19. Životni moto?

Nikad ne odustani!

20. Poruka za naše djevojke, ali i za sve mlade?

Uvijek treba ići za svojim snovima i srcem, ne treba se bojati ničega i treba biti blizu Gospodinu. Bog je jedini Gospodar našega života i samo Njemu polažemo račun za njega, nikom drugom! Hrabro, samo naprijed!

Sastavila pitanja:

Iva Mufić, 4. r. Salezijanske klasične gimnazije

Vodila razgovor:

Monika Cazin, 2. r. Ekonomske škole M. Mirkovića

Sport kojim se bavim

Kuglanje je naizgled lagan sport koji je zauzeo važno mjesto u Europi, ali i važno mjesto u mojem životu. S kuglanjem sam se počela baviti u 12. godini. Za taj sport sam saznala od obitelji jer je velik broj članova moje obitelji nekada kuglao ili trenutno kugla. Većina ljudi kuglanje mijenja sa sportom koji se zove Bowling misleći da u kuglanju kugla na sebi ima rupice i da je postavljeno 10 čunjeva.

No, na kraju kuglačke staze nalazi se 9 čunjeva, a iznad njih totalizator. U teoriji za jedan hitac treba napraviti tri i pol koraka, ali igrači si te korake mijenjaju tako da im bude lakše igrati. Inače, igrači u praksi rade ili tri ili četiri i pol koraka. Pozicija s kojom igrač kreće u hitac ovisi o tome koliko je visok te je li ljevak ili dešnjak. Prije početka hitca, kada stane na stazu, kuglu drži u ruci pored tijela, a u koraku ruku pomičemo prema natrag te zatim prema naprijed i izbacuje kuglu na sredinu špice daske položnice, dok se za vrijeme koraka postepeno saginje. Nakon što kugla prođe stazom ona ruši čunjeve te čunjevi i kugla padaju u bubanj i kugla se vraća prirodnim padom u kuglovod. Za to vrijeme čunjevi povezani špagom vraćaju se u mehanizam te se opet postavljaju u osnovnu poziciju. Kategorije koje postoje u kuglanju su miks, tandem, parovi, pojedinačno natjecanje, ekipno natjecanje, sprint, kombinacija (zbrajanje rezultata iz pojedinačnog i ekipnog natjecanja). U svakoj državi u kojoj se možete baviti kuglanjem postoji jedna kuglana koja je glavna kuglana. Ona je određena za kamp reprezentaciji i u

toj se kuglani mogu igrati međunarodna natjecanja (svjetski kup, svjetsko prvenstvo...).

Većina ljudi kuglanje smatra jako laganim sportom, ali za njega je potrebno puno pažnje i koordinacije što ga čini zahtjevnim. Treneri su mi uvijek govorili da kada krenem u novi hitac moram zaboraviti prethodni te se uvijek usredotočiti samo na taj hitac. Kuglanje čini vrlo važan dio mog života, ono me smiruje i daje mi sigurnost te je razlog brojnih prijateljstava koje sam stekla. Kuglanje je jedan od jako plemenitih sportova, zahtjevan, ali prelijep.

Petra Stipetić, 2. r. Građevinske tehničke škole Rijeka

Poreč – grad bogate povijesti i kulture

Nakon što smo u prošlom broju upoznali Otočac, sad je vrijeme da krenemo put Jadranske obale, točnije u Istru gdje leži jedan od bisera naše Domovine.

Poreč je grad koji se nalazi na zapadnoj obali Istre. Izgrađen je još u doba Rimskog carstva kada su bile sagrađene zidine grada. Stari grad i nije toliko velik. Najpoznatije ulice su Decumanus ili Decumanova ulica i Cardo koje vode do Eufrazijeve bazilike.

Eufrazijeva bazilika potječe iz 6. stoljeća, izgrađena je na mjestu ranokršćanske crkve, u vrijeme Eufrazija i cara Justinijana prvoga. Bazilika ima mnogo mozaika u kojima je prikazana Djevica Marija s Isusom u krilu. S apostolima i svecima, prikazan

je i Sveti Mauro, zaštitnik grada Poreča. Njegove se relikvije nalaze u bazilici, a on je bio mučenik u Dioklecijanovo doba. Bio je prvi poznati biskup Porečke biskupije te su ga mučili i ubili, a zatim pokopali na starokršćanskom prigradskom groblju Cimaré. Biskup Eufrazije, koji je prenio relikvije Svetog Maura u novoizgrađenu baziliku, dao je izraditi njegov lik u mozaiku. Možemo ga prepoznati po bijeloj haljini i mučeničkim vijencem u ruci. Spomendan mu je 21. studenog. UNESCO je 1997. godine proglasio Eufrazijevu Baziliku Svjetskom kulturnom baštinom.

*Lucia Sorčić,
2. r. Srednje talijanske škole u Rijeci*

Freska s likom sv. Maura

Unutrašnjost Eufrazijeve bazilike

Panorama starog dijela grada Poreča

Pročelje Eufrazijeve bazilike

Čarobni zalogaj

SASTOJCI

Podloga:

- 1 šalica datulja
- 1 šalica badema
- 1 šalica oraha
- naribana korica naranče

Krema:

- 3 šalice sirovih indijskih oraščića (treba ih namočiti preko noći)
- sok jednog limuna
- 2 žlice meda
- 1 žlica aroma vanilije
- 3 žlice kokosovog ulja + za rozi sloj šalica smrznutih malina
- bobičasto voće po želji za ukrašavanje.

PRIPREMA

Podloga: Izmiksati u multipraktiku datulje, bademe i orahe te korice naranče. Pripremljenu smjesu staviti u posudu (cca 20 cm) obloženu papirom za pečenje.

Staviti hladiti.

Krema: U blenderu sve izmiksati i na kraju još dodati otopljeno kokosovo ulje. Ponovno izblendati.

Staviti polovicu kreme na podlogu i staviti na hlađenje. U drugu polovicu kreme dodati maline te izmiksati. Staviti roza kremu odozgo. Ukrasiti bobičastim voćem. Za bolje rezanje staviti u zamrzivač na 5-10 minuta prije rezanja. U SLAST!

*Josipa Dubravica,
4. razred Medicinske škole Rijeka*

*Leona Godinić,
3. razred Građevinske tehničke škole u Rijeci.*

Naziv slike: Moj dida

*Lorena Marenić,
1. razred Škole za primijenjenu umjetnost Rijeka
Naziv slike: Ti si Petar – Stijena*

Marija Blašković,

3. razred Škole za primijenjenu umjetnost Rijeka

Rad je sudjelovao na državnom nagradnom natječaju Moj pogled na ciljeve održivog razvoja. Cilj natječaja bio je potaknuti učenike na razmišljanje o važnosti očuvanja našeg planeta i odgovornom ponašanju prema ljudima i prirodi. Rad je osvojio prvo mjesto u prikazu 17. cilja: Partnerstvom do cilja

Valentina Alinčić,
3.r. Trgovačke i tekstilne škole u Rijeci

Tema rada:
umjetnost Salvadora Dalija u kreiranju odjeće

Glazba

Kad si sretan ili tužan,
Kad si s društvom ili sam
Ona je ovdje da ti razveseli dan.

Drugi je svijet,
Koji od zemlje napravi cvijet.

Beskonačno ona traje,
Slušajući je,
Oči mnogima sjaje.

Čak i kad nema riječi,
Ona srce liječi.

Glazba je dom,
Daj joj priliku da teče
U srcu tvom.

Paulina Tuhtan,
3. razred Srednje glazbene škole
I. M. Ronjgova, Rijeka

Ulika

Zdol mojeg maleg mista,
Tamo di ni puno turista.
Imaš uliki koliko ćeš
I moreš poj kamo ćeš.

Moj sused je alergičan na njih,
Pa mu već paše kad pade snih.
Kad se gi počne brat,
Svi te zajno počnu zvati.

Najboje je uje od ulika
Kad uz njega svira dobra muzika.
Tendit gi rabi štabelo
Da ne biš gi ruvina debelo.

Z okna gi vidim čuda
Jer ih je od posvuda.
Ni mi lipa njihova boja
Ma za ih ist me voja.

Ulika je simbol koju nosi Istra
Ki vajka lipo blista.
Zato sve rabe doj vidit ulike
Da vidu kako gi tende bruvne ruke.

Ana Vedriš,
2.r. Prve riječke hrvatske gimnazije

Sloboda

Što je to za nas sloboda? Nekima je sloboda pobjeći sa sata matematike, ali nekome je ipak nešto drugo. Znamo li mi zapravo što je sloboda? Gdje sve susrećemo taj pojam te kako ga se sve može objasniti, usporediti te prokomentirati? Svi smo se rodili slobodni, ali čovjek ponekada sam sebe zarobljava svojim mislima, željama, postupcima te se zbog toga ne osjeća slobodno. Čovjek je postao biće koje traži slobodu, a da ponekad ni sam ne zna kakvu. Želi slobodu poput toga da živi sam u četiri zida ili da proputuje cijeli svijet i ne brine se ni za što. Svaki čovjek slobodu gleda i tumači na drugi način, a to sve ovisi u kakvim okolnostima živi, koliko ima godina, kako se osjeća, je li zaljubljen ili pak usamljen... Na primjer, maleni dječak vam sigurno neće reći što je za njega sloboda jednako kao starac. Djetetu će sigurno biti sloboda kada ga majka pusti vani da se igra s prijateljima do kada želi, a starcu će to biti ležati i odmarati, ne razmišljajući kakvi su mu krvni nalazi.

Svi ljudi znamo da je sloboda osjećati se lijepo, ne zatočeno, bezbrižno te ono najbitnije, opušteno, u smislu: „Nitko nam ne može oduzeti ovaj trenutak.“ Čovjek se ne osjeća slobodno ako se u nekom prostoru ili vremenu osjeća zatočeno. Jednom zatvoreniku bi bila sloboda da ga puste van živjeti normalan život, a netko tko ima slobodu kakvu bi

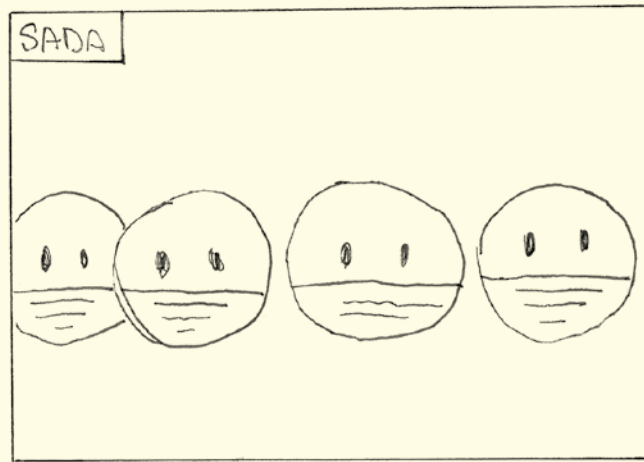
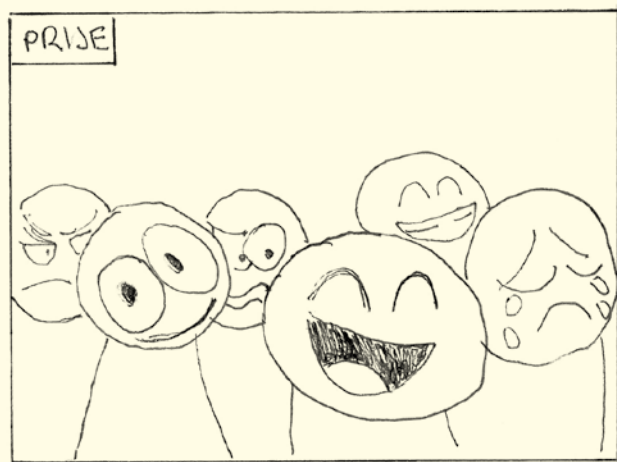
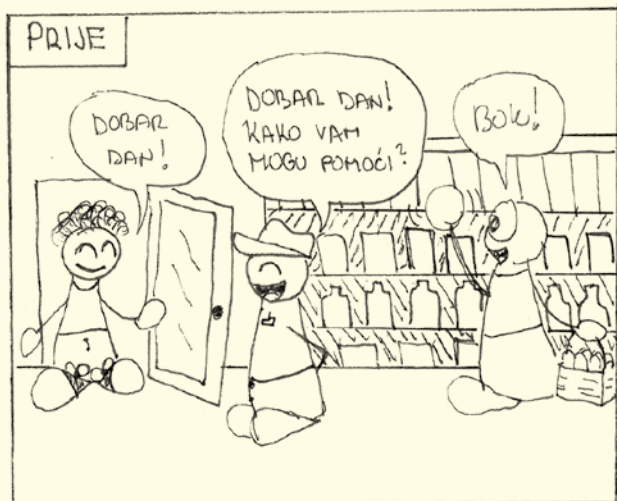
zatvorenik htio, želi slobodu na treći način, npr. da ga šef na poslu pusti prije kući ili da pak sjedi doma pred televizorom i ne radi ništa. Ipak, treba razmišljati o slobodi kakvu želimo i imati na pameti posljedice iste, jer nisu sve slobode dobronamjerne i pametne za naš život. Ponekad nas neka sloboda koju ne možemo dobiti nauči o životu i nekim pravilima. I s Bogom treba biti slobodan, no ipak i On ima Svoje Zapovijedi. Slobodu dijelimo na više grana. Imamo vanjsku i unutarnju slobodu. Vanjsko bi bilo stanje onih koji nisu u zatvoru ili zarobljeništvu, a unutarnja sloboda bi bila sposobnost izbora. Unutarnja može biti pozitivna i negativna. To bi značilo opredjeljenje za dobro ili zlo. One pozitivne slobode su dobronamjerne u smislu da nas mogu promijeniti na bolje, osloboditi nas od nekih strahova, tuga... Pozitivnu slobodu dijelimo slobodu OD i ZA. Sloboda OD je npr. nastala od grijeha, mržnje, zakona... Sloboda ZA je nastala za ljubav, pravdu, razumijevanje...

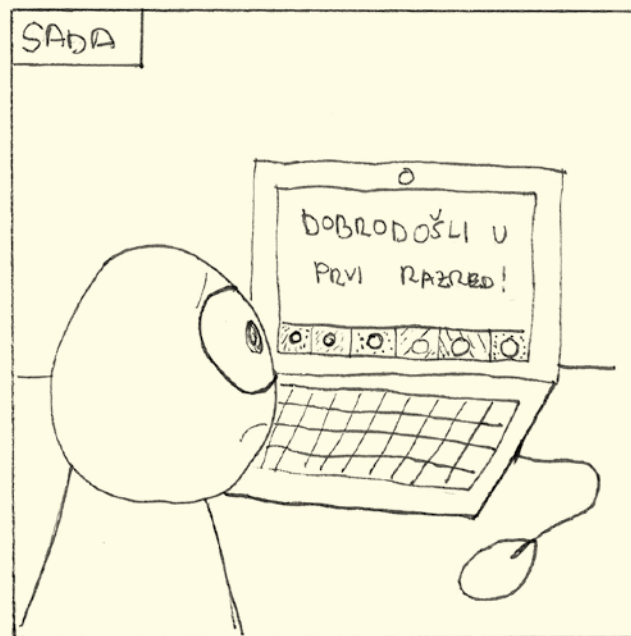
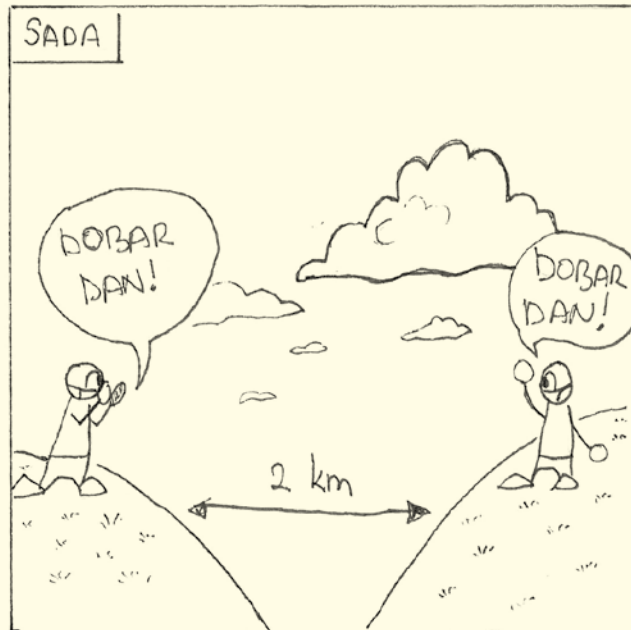
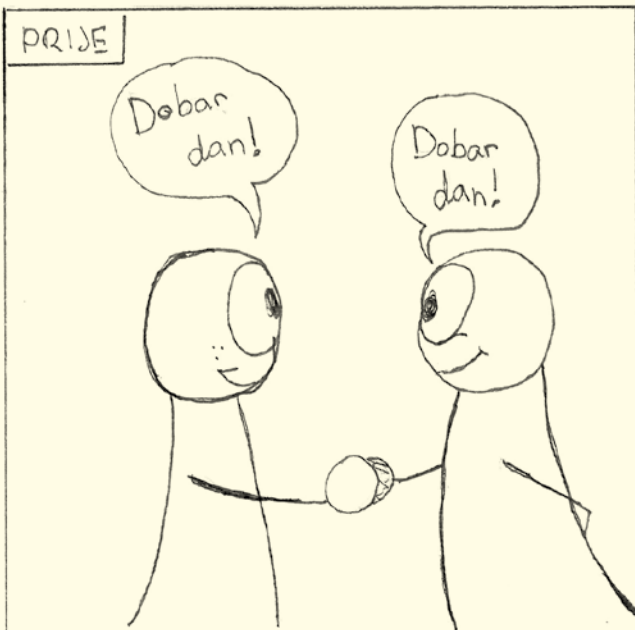
Mislim da bismo često mogli razmišljati o slobodi koju imamo i koju želimo te imali li ona smisla, je li dobra ili nije te kakvi bismo postali da ju imamo? Čovjek koji vjeruje u Boga je slobodan, a čovjek koji se pouzda u praznovjerja je zatočenik jer zlo zarobljava, a samo Bog spašava i oslobađa.

Ana Vedriš, 2.r. Prve riječke hrvatske gimnazije

PANDEMIJA

Crtala: Monika Kaurić

*Čovjek nije rođen da nosí lance,
nego da širi kríla*

Victor Hugo